

רע"פ 3988/13 - חוסין חמודה נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה גבעות אלונים

רע"פ 3988/13 - חוסין חמודה נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה גבעות אלוניםעליון

רע"פ 3988/13

חוסין חמודה

נ ג ד

הועדה המקומית לתכנון ולבניה גבעות אלונים

בבית המשפט העליון

[05.06.2013]

כבוד השופט ח' מלצר

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מתאריך 03.06.2013 בתיק עפ"א 39613-05-13,

שניתן על ידי כב' השופט כ' סעב

בשם המבקש - עו"ד דאוד נפאע

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט כ' סעב) מתאריך 03.06.2013 ב-

עפ"א 39613-05-13, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת ש' פיינסוד-

כהן) מתאריך 18.05.2013 ב-בב"נ 37764-09-12.

לצד בקשת רשות הערעור, עותר המבקש גם לעיכוב ביצוע צו ההריסה המנהלי שהוצא על ידי המשיבה ביחס למבנה

מושא הבקשה שבפני.

להלן יפורטו בתמציתיות הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשת רשות הערעור.

תמצית העובדות וההליכים הקודמים

2. בתאריך 19.09.2012 חתם יו"ר המשיבה על צו הריסה מנהלי (להלן: צו ההריסה המנהלי) ביחס לסככה ממתכת,

בשטח של כ-700 מ"ר, הכוללת קירות תומכים, אשר הוקמה באדמות הכפר אעבלין (לעיל ולהלן: המבנה).

3. בעקבות הוצאת צו ההריסה המנהלי הגיש המבקש בקשה לביטולו לבית משפט השלום הנכבד. בתאריך 16.10.2012,

ולאחר שסקר את מכלול הראיות ושמע את טיעוני הצדדים, קבע בית משפט השלום הנכבד ב-בב"נ 42528-09-12 (כב'

השופטת ש' פיינסוד-כהן) כדלקמן: "איני מוצאת עילה חוקית להתערבות בית המשפט בצו המנהלי. הבקשה לביטול צו

ההריסה המנהלי נדחית".

על החלטה זו הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי הנכבד. בתאריך 30.10.2012 פסק בית המשפט המחוזי הנכבד ב-ע"פ 32261-10-12 (כב' השופט א' אליקים), בהסכמת הצדדים, כי הערעור ימחק, בכפוף לכך שביצועו של צו ההריסה המנהלי יעוכב עד לתאריך 14.11.2012, ולכך שתשמר למבקש הזכות לפנות לבית משפט השלום הנכבד בבקשה הכוללת טענות שלא נתבררו במסגרת ההליך הקודם (במאמר מוסגר אציין כי המבקש לא צירף את פסק הדין הנ"ל לבקשה שבפני).

המבקש בחר שלא לפנות שוב לבית משפט השלום הנכבד, כפי שהתאפשר לו נוכח פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד מתאריך 30.10.2012, ולכן בתאריך 14.11.2012 פקע תוקפו של עיכוב ביצוע צו ההריסה המנהלי, והצו עצמו נכנס לתוקף.

4. בתאריך 17.12.2012 פנתה המשיבה לבית משפט השלום הנכבד, וביקשה הארכת מועד ביחס לצו ההריסה המנהלי, אשר תוקפו פג בתאריך 14.12.2012. המשיבה טענה, כי משטרת ישראל הודיעה לה בתאריך 12.12.2012 כי לא תוכל לסייע לה בהוצאת צו ההריסה המנהלי אל הפועל עד למועד פקיעת תוקפו, ועל כן מתבקשת הארכת המועד לביצועו. המבקש מצידו התנגד לבקשת המשיבה.

בתאריך 18.05.2013 קבע בית משפט השלום הנכבד כי יש להיענות לבקשה להארכת מועד, וכי המשיבה לא התרשלה בכך שהתמהמהה לכאורה בפנייתו אל משטרת ישראל. בית משפט השלום הנכבד מצא כי המשיבה פנתה מספר פעמים למשטרת ישראל, וכי: "העיוכים החוזרים ונשנים נבעו כתוצאה מבקשותיו וערעוריו של המשיב [המבקש כאן - ח"מ]". בית משפט השלום הנכבד אף נתן דעתו לכך שהבקשה הוגשה לאחר שפקע תוקפו של צו ההריסה המנהלי, ומצא כי אין בכך משום מכשול לקבלת הבקשה. לפיכך, הורה בית משפט השלום הנכבד על הארכת מועד ביצוע צו ההריסה המנהלי ב-30 ימים נוספים, שימנו החל מתאריך 18.05.2013.

5. על החלטה זו של בית משפט השלום הנכבד הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי הנכבד, אשר בפסק דין קצר דחה את הערעור, וקבע כדלקמן:
"ניתנה למערער [המבקש כאן - ח"מ] הזדמנות במהלך שבועיים, להגיש בקשה חדשה ומנומקת, אך הוא לא עשה כן, ולכן היה עליו להודיע על כך למשיבה. שתיקתו, אינה עולה בקנה אחד עם תום הלב. לגוף העניין, לא נפל כל פגם בהחלטה דנא ומכאן המסקנה שיש לדחות את הערעור".
על פסק דין זה הוגשה בקשת רשות הערעור שבפני.

טענות המבקש

6. טענתו היחידה של המבקש היא כי שגו הערכאות הנכבדות קמא בכך שנעתרו לבקשת המשיבה להארכת מועד ביצועו של צו ההריסה המנהלי. המבקש איננו חולק על כך שהמבנה הוא בלתי חוקי, ואף איננו חולק על סמכותו של בית המשפט להאריך את מועד ביצועו של צו ההריסה המנהלי, לרבות בדיעבד. יחד עם זאת, המבקש גורס כי עניינו מעלה את הסוגיה המשפטית הבאה:

- "האם סירוב המשטרה ליתן סיוע למשיבה לביצוע צו הריסה מנהלי כנגד המבנה של המבקש, כאשר הסירוב נבע מכך שהמשיבה פנתה לקבלת סיוע רק יומיים לפני פקיעת מועד ביצוע הצו - היינו כעשרים ושמונה ימים לאחר כניסת הצו לתוקף - מהווה נימוק וסיבה טובה למתן אורכה למועד ביצוע צו ההריסה המנהלי?"
דין והכרעה
7. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובחומר שצורף לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. להלן יפורטו בקצרה הנימוקים למסקנתי זו.
8. הלכה ידועה היא כי רשות ערעור ב-"גלגול שלישי" תנתן על ידי בית משפט זה רק במקרים שבהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חניון חיפה); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) (להלן: עניין אבו שנב)).
- בגדרי הבקשה שבפני, לא טען כלל המבקש כי עניינו מעלה טעם כלשהו התואם את ההלכה שנקבעה בהלכת חניון חיפה ובעניין אבו שנב הנ"ל. מן המובאה שבפיסקה 6 שלעיל עולה, כי השאלה, אשר לשיטתו של המבקש מתעוררת בעניינו - נסובה כולה סביב נסיבותיו הפרטניות של ההליך, מושא הבקשה שבפני. שאלת רשלנותה, כביכול, של המשיבה בהוצאת צו ההריסה המנהלי אל הפועל, ומשמעות התנהלותה על הדין בדבר הארכת מועד ביצועו של צו שכזה, התבררו כבר הן בפני בית משפט השלום הנכבד, והן בפני בית המשפט המחוזי הנכבד, ושתי הערכאות הנכבדות קמא פסקו בעניין זה לטובת המשיבה. די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.
- יתרה מזאת: אמנם, אין להתייחס לבקשה להארכת מועד ביצועו של צו הריסה מנהלי כאל עניין שבשגרה, ועל הרשויות הרלבנטיות להקפיד על הוצאתו לפועל במגבלת 30 הימים הקבועים בסעיף 238א(ט) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965. ברם, שאלת האיזון בין מחדלים, לכאורה, מצד הועדה המקומית הרלבנטית, לבין התנהלותו של בעל מבנה בלתי-חוקי, בכל האמור בהכרעה בבקשה להארכת מועד של צו הריסה מנהלי - התבררה כבר בפני בית משפט זה (ראו: רע"פ 9921/09 חדד נ' מדינת ישראל - עיריית תל אביב (12.01.2010); רע"פ 709/09 דוויק נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (12.02.2009); רע"פ 4547/05 סמארה נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (11.05.2005); רע"פ 351/05 איוב נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה חיפה (13.05.2005)). הדברים שנקבעו בהחלטות אלה הם בבחינת קל וחומר כאן, כאשר מחדליה של המשיבה הם קלים יחסית.
9. אוסיף, בבחינת למעלה מן הצורך, כי גם לגופם של דברים אינני סבור כי יש ממש בבקשה. כפי שצינו הערכאות הנכבדות קמא, נסיבות הקמתו של המבנה, מושא צו ההריסה המנהלי, מעידות כי הוא נבנה בלא היתר בניה, ובניגוד ליעוד הקרקע. בנסיבות שכאלה, נראה כי האינטרס הציבורי מחייב את הריסת המבנה, והתנהלותו של המבקש, אשר נמצאה על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד ככזו שאיננה עולה בקנה אחד עם עקרון תום לב - מוסיפה לכך משנה תוקף.
10. סוף דבר: נוכח כל האמור לעיל - בקשת רשות הערעור נדחית. משנדחתה בקשת רשות הערעור, נדחית אף הבקשה לעיכוב ביצוע.
- ניתנה היום, כ"ז בסיון התשע"ג (05.06.2013).